

24 maart 2023

de VER is aangesloten bij **MKB**
Nederland

Betreft: Reactie VER inzake internetconsultatie Wetsvoorstel modernisering en uitbreiding strafbaarstelling mensenhandel

Geachte Lezer,

I

Eerst voorstellen: de VER, de Vereniging Exploitanten Relaxbedrijven

De VER werd opgericht op 26 september 1991 en vertegenwoordigt vergunde, besloten bedrijven (clubs, privéhuizen, massagesalons en dergelijke) en escortbedrijven. De zogenaamde raambedrijven hebben hun eigen organisaties, maar ook zij kunnen zich bij de VER aansluiten. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor bedrijven in de webcamindustrie en zelfstandige sekswerkers.

De VER statuten:

De vereniging stelt zich ten doel: het behartigen van de belangen van exploitanten van relaxbedrijven, zowel collectief als individueel in de meest ruime zin, onder meer door het voeren van overleg met overheids- en andere instanties, het verzorgen van public relations van relaxbedrijven in het algemeen en het bewerkstelligen van imagoverbetering van zodanige bedrijven. Tot de belangenbehartiging kan mede behoren het treffen van rechtsmaatregelen en het voeren van gedingen.

Wij zouden ons kunnen beperken tot de belangen van de VER-leden. Echter, als het gaat om het verbeteren van de sector, dan zijn de belangen van de gehele sector, ook òns belang.

II

De VER-standpunten en opmerkingen:

zijn tot stand gekomen op basis van onze praktijkervaringen, de recente rapporten, en onderzoeken en nadere informatie terzake. Ze werden beoordeeld door het VER-bestuur en voorgelegd aan de leden-ondernemers.

III

Compliment

Hier past een compliment voor de opstellers die gepoogd hebben om via de modernisering deze Wet werkbaar te maken. Jurisprudentie en de veranderde omstandigheden werden meegenomen. Wij onderschrijven de doelstellingen volledig, te weten de bestrijding, opsporing en berechting van alle vormen van mensenhandel, dwang en uitbuiting. Dat zullen we hierna ook nader toelichten.

IV

Uitgangspunten

Wij wijzen elke vorm van mensenhandel, misbruik, dwang, uitbuiting en (verbaal)-geweld, chantage of welk ander drukmiddel dan ook, die de vrijheid van handelen teniet doet, krachtig af.

Onze zorg geldt in dezen uiteraard vooral het aanbod van seksdiensten waarbij men in alle persoonlijke vrijheid moet beslissen òf, wáár en hóe men daar uitvoering aan wil geven.

Uiteraard zijn er ook wettelijk grenzen gesteld aan de leeftijd (momenteel wettelijk 18+, of via de APV plaatselijk 21+) en verblijfsstatus van sekswerkers (EU/EER) en voorwaarden hoe het werk mag worden uitgevoerd – zie bv. de landelijke hygiëneregels sekswerk, van het RIVM.

Fiscaal liggen de verplichtingen ook vast. *Loondienst* voor sekswerk komt niet voor – er is geen sprake van werkgever-/werknemerschap; wel van zelfstandig werk (inschrijving KvK) of via de fiscale zg. opting-in regeling. Sekswerk mag dan ook niet ‘*in opdracht*’ plaatsvinden, een derde mag geen verplichtingen stellen aan het sekswerk; dat is een zaak tussen de sekswerker en de klant (prostituant) . Dat geldt voor bedrijven mèt een vergunning èn voor alleen-werkenden (zg. thuiswerk).

Werkt men in of via een bedrijf – moet het bedrijf een gemeentelijke vergunning hebben. Een Bibob-onderzoek maakt daarvan deel uit. In de APV en vergunning-voorwaarden is dat vastgelegd. De locatie is ook aan te controleren regels gebonden.

Bij een eerste aanmelding van een sekswerker zal men de ID controleren en zal minimaal een gesprek plaatsvinden om mede de mate van vrijheid van handelen vast te stellen, en vaak wordt dat ook schriftelijk vastgelegd – soms is dat als een vergunning-verplichting of moet dat worden opgenomen in een bedrijfsplan.

Ook in zakelijke overeenkomsten tussen bedrijven en sekswerkers mag die vrijheid van handelen niet door de voorwaarden zodanig worden ingeperkt dat er een uitbuitings-situatie ontstaat. Deze overeenkomsten zijn overigens per direct te beëindigen.

V

Redenen van onze reactie

Wij vroegen ons af wat te doen met die *nieuwe* tekst van het nieuwe artikel 273f Sr enz. Wij reageren slechts op de *terzake* doende teksten voor sekswerkers.

In de *huidige* wettekst zitten een aantal onbedoelde teksten, althans die maken meerdere uitleg mogelijk en dat leverden dan ook absurde vonnissen op. Er zijn aanpassingen gemaakt en die absurde verplichtingen zijn eruit gehaald. Dat vinden we een absolute vooruitgang.

Het is de bedoeling om daders te pakken, slachtoffers op te vangen en het is niet erg doelmatig om mensen voor de Rechter te brengen waar slechts in formele zin van schuld gesproken kan worden, terwijl er in feite geen misdaad gepleegd werd. Denk dan aan zaken zoals een ondernemer die op haar verzoek een dame ophaalde van de luchthaven in België – een dame die eerder ook in zijn bedrijf haar beroep uitoefende. Formeel was de ondernemer een mensenhandelaar vanwege ‘het over een grens brengen om haar in de prostitutie te laten werken’, onder de oude tekst. Dat probleem is kennelijk niet meer mogelijk in de huidige tekst.

Werving buiten de lands-grenzen is met de nieuwe tekst nu wel toegestaan binnen de EU/EER, let wel op: indien het in dát land is toegestaan. De nieuwe tekst laat onverlet dat wanneer die

vrijwilligheid er niet is, er voldoende mogelijkheden zijn om in te grijpen. Daar zijn we het meer dan mee eens. Tja, een wereld van verschil!

Maar toch hebben we dus een 'maar..', vandaar het voorbeeld hiervoor. Gelezen de Memorie van toelichting: De *nieuwe* tekst, maakt deze werkelijk een eind aan dergelijke absurditeiten? Of zijn we nu in een nieuw moeras terecht gekomen, waar aannames en veronderstellingen weer het sterkste bewijs moeten leveren? Daar heeft de 'dader' noch het 'slachtoffer' iets aan.

Wij vragen toch nog extra aandacht te geven aan die situaties die veel ruimte laten voor de een subjectieve beoordeling en dat op basis van het 'veronderstellen van onvrijheid'; 'aannee van uitbuiting'; 'het oogmerk en duidelijke signalen'; of 'ernstig reden heeft te vermoeden' – zo is er meer, met name in de Memorie van toelichting.

Het heeft echter vrij snel tot gevolg als je die zaken gaat stapelen als 'delictsbestanddeel' dat er weliswaar alle reden is om verontrust te zijn, maar dan eist het toch enige, meer reële onderbouwing.

Uiteraard snappen we dat de bewijsgrond altijd al zwak was en gezocht is naar een sterker fundament voor een effectieve opsporing en beoordeling; maar drijfzand lijkt ons ook geen goede bodem.

Dat is ons een zorg. We proberen overigens wel de aandacht om het zorgvuldig te willen beschrijven.

De opmerkingen ten aanzien van bodyguards/chauffeurs. Het wordt binnen de escortbedrijven juist gezien als een beveiliging om, wanneer de klant op locatie vooraf de seksdienst betaalde, die gelden door die begeleiding wordt aangenomen, zodat de klant de gelden niet terug kan nemen. Dat is een beveiligingsmaatregel (immers niet iedere klant wil of kan met een card of overboeking vooraf betalen). Uiteraard mag dat niet leiden tot het *niet ter hand stellen*, ná het bezoek van de sekswerker. Deze handelswijze mag niet tot misverstanden gaan leiden op basis van de vernieuwde wetgeving.

Mensenhandel, in al zijn vormen, moet bestreden worden; het is een van de gemeenste misdrijven! Het raakt ieder die met sekswerk bezig is – ook zij die geen direct slachtoffer zijn. Het zorgt ook voor de onderbouwing van heersende vooroordelen en stigma en schaadt het veiligheidsgevoel.

Bij sekswerk is het nog eens extra de daders aan te rekenen. Daarover géén misverstand!

Vandaar ook geen enkele opmerking over de strafmaat.

Wij hebben derhalve alle belang bij wetgeving die voldoet.